

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 14Csp/52/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219202089
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jakubová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2019:2219202089.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudkyňou JUDr. Monikou Jakubovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej: D. O., J.. XX. XX. XXXX, G. Y. XXX, XXX XX J. Ž., o zaplatenie 3.427,86 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žaloba sa zamietá celom rozsahu.
- II. Žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.05.2019 sa právny predchodca žalobcu domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by bola žalovaná zaviazaná k zaplateniu sumy vo výške 3.427,86 eur s príslušenstvom z titulu nesplateného úveru. Žalobu odôvodnil tým, že medzi právnym prechodnom žalobcu ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 17.06.2013 uzatvorená Zmluva o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 5.104,29 eur. Žalovaná mala úver splácať 60 mesačnými splátkami v sume 159,19 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 9.551,40 eur. Do dnešného dňa uhradila žalovaná sumu 5.273,27 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca dňa 26.05.2016 listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok, pričom ju upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 27.07.2016 úver zosplatnil. Do dnešného dňa žalovaná dlžné splátky neuhradila. Žalobca si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania.

2. Súdny poplatok žalobca zaplatil až na výzvu súdu dňa 12.06.2019 v sume 205,50 eur.

3. Súd žalobu aj s prílohami a spolu s procesnými poučeniami doručil žalovanej do vlastných rúk dňa 23.07.2019 (čl. 59) s výzvou, aby sa k podanej žalobe vyjadrila. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila, v konaní nepredložila žiadne prostriedky procesnej obrany, skutkovým základom pre rozhodnutie súdu sa stali skutočnosti tvrdené žalobcom, podložené listinnými dôkazmi.

4. Žalobca sa nezúčastnil pojednávania, svoju neprítomnosť žalobca ospravedlnil a súhlasil, aby súd konal v jeho neprítomnosti. Súd nezistil žiadny dôležitý dôvod na odročenie pojednávania, preto s odkazom na ustanovenie § 180 C. s. p. realizoval pojednávanie v jeho neprítomnosti.

5. Pričom súd rešpektujúc aj ustanovenie § 295 CSP vykonal dokazovanie listinami tvoriacimi obsah súdneho spisu, najmä konštatovaním žalobného návrhu, prehľadom splátok a úhrad, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, Zmluvou o poskytnutí pôžičky, predžalobnou upomienkou, zmluvnými podmienkami pre poskytovanie spotrebiteľských úverov pre fyzické osoby - občanov, oznámením o postúpení pohľadávky, vyjadrením žalobcu, a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Dňa 17.06.2013 bola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou uzatvorená Zmluva o poskytnutí pôžičky. Zmluvu tvorí len vopred pripravené formulárové tlačivo, v ktorom sú uvedené osobné

údaje žalovanej; pôžička 5.104,29 eur, výška mesačnej splátky 159,19 eur, počet splátok 60, sadzba poistenia 0%, termín konečnej splatnosti 6/2018, celková suma pôžičky: 9551,40 eur, RPMN 32,00%, celkové náklady spotrebiteľa 4.447,11 eur, ročná úroková sadzba 32%, priemerná hodnota RPMN 20,44%. Splatnosť jednotlivých splátok v zmluve uvedená nie je, ani splatnosť prvej či poslednej splátky. V článku IV je uvedený účel pôžičky, so znením, že „Podpisom Zmluvy Klient žiada, aby sa z poskytnutej Pôžičky uhradili podľa nasledujúcej Špecifikácie jeho záväzky voči Spoločnosti a záväzky voči VÚB, a.s., kde Spoločnosť vystupuje ako Správca; a to: 1/ ev. č. XXXXXXXX - Slovenská požíčovňa, dátum podpisu 04.05.2010, výška záväzku 288,61 eur; 2/ ev. č. XXXXXXXX - Slovenská požíčovňa, dátum podpisu 16.11.2011, výška záväzku 457,03 eur; 3/ ev. č. XXXXXXXX - Slovenská požíčovňa, dátum podpisu 06.03.2012, výška záväzku 2.158,65 eur a 4/ HT (zrejme hotovosť) 2.200 eur. Ku všetkých položkám je pripojené aj číslo osobného účtu. Súčasťou zmluvy mali byť aj Všeobecné obchodné podmienky. Tieto žalobca súdu nepredložil. Predložil však zmluvné podmienky pre poskytovanie spotrebiteľských úverov pre fyzické osoby - občanov, pričom v bode 12.4 je uvedené, že Spoločnosť má právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky v prípade, ak je klient v omeškaní so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a spoločnosť upozornila na uplatnenie tohto práva klienta 15 dní vopred.

7. Z prehľadu splátok a úhrad je zrejmé, že za obdobie od 02.08.2013 do 26.04.2017 žalovaná zaplatila na splátkach 5.273,27 eur. Z tohto prehľadu je tiež zrejmé, že dlžná suma pozostáva aj z pokút za omeškanie, z pokuty za vypovedanie a zo sankčných pokút, a to vo výške celkom 442,94 eur, ktoré však nie sú predmetom tohto konania, nakoľko si ich žalobca neuplatnil.

8. Listom zo dňa 26.05.2016 spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. žalovanej poslala predžalobnú upomienku, v ktorom uviedla, že k tomuto dňu evidujú nedoplatok na splátkach vo výške 477,57 eur, ktorý žiadala uhradiť bezodkladne na účet vedený vo VÚB, a.s., s tým, že ak do 05.07.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 03/2016, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Doručenku žalobca predložil, z ktorého je zrejmé, že si uvedený list žalovaná prevzala 08.06.2016.

9. Vyhlásenie okamžitej splatnosti dlžných splátok žalobca učinil listom zo dňa 27.07.2016, v sume 3.606,76 eur. Z tohto oznámenia nie je zrejmé pre ktorú nezaplatenú splátku. Doručenku súdu nepredložil.

10. Listom zo dňa 21.08.2019 spoločnosť VÚB a.s., žalovanej oznámila postúpenie pohľadávky na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., ku dňu 19.08.2019. Vyššie uvedenú písomnosť žalovanej doručovala na adresu trvalého bydliska žalovanej, ktorá bola aj adresou, uvedenou žalovanou pri uzatváraní zmluvy.

11. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len "zákon o bankách") účinného v čase postúpenia dlhu, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku, zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

12. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

13. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

16. Súd prednostne skúmal, či žalobca je alebo nie je aktívne vecne legitimovaným subjektom v predmetnej právnej veci. Zosplatnenie úveru mal právny predchodca žalobcu so žalovanou dohodnuté v bode 12.4 zmluvných podmienok pre poskytovanie spotrebiteľských úverov pre fyzické osoby - občianov, kedy listom zo dňa 27.07.2016 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru, a to po upozornení na dlžné splátky a výzve na ich zaplatenie z 26.05.2016. Vyššie uvedená výzva je v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

17. V konaní bolo preukázané, že svoju pohľadávku voči žalovanej pôvodný veriteľ (banka) postúpil žalobcovi zmluvou potom, ako ešte predtým vyzval žalovanú na zaplatenie konkrétnej sumy. Pretože aj napriek vyššie uvedenej výzve bola žalovaná nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného dlhu voči veriteľovi, mohol právny predchodca žalobcu svoju pohľadávku voči žalovanej postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (v tomto prípade žalobcovi), aj bez súhlasu žalovaného. Preto boli splnené podmienky v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách pre postúpenie pohľadávky zo strany banky na postupcu, t. j. žalobca je v spore aktívne legitimovaným subjektom. Je síce pravda, že žalobca v konaní nepreukázal doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky na žalobcu, táto skutočnosť však v zmysle ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemá žiaden vplyv na platnosť a účinnosť zmluvy o postúpení pohľadávok, žalovaná mala len možnosť zbaviť sa svojho dlhu plnením postupcovi.

18. Následne sa súd predovšetkým zaoberal náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keďže uvedenú zmluvu je potrebné posúdiť podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

19. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka platného ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskými (od 1.marca 2012 do 31.marca 2015, ďalej len „Občiansky zákonník“), Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 1 až 3 a 5 Občianskeho zákonníka, Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. (3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. (5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

21. Podľa § 9 ods. 1, 2 písm. c), f), k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov platnom v čase uzavretia zmluvy (od 1.januára 2013 do 31.marca 2015, ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. (2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> musí obsahovať tieto náležitosti: c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

22. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) až d) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>;

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>; c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

23. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v stave účinnom od 1.02.2013), výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania splnením peňažného dlhu.

25. Pokiaľ ide o obligatórnu náležitosť, ktorá je uvedená pod § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, túto nie je možné nahradiť určením počtu splátok. Počet splátok (okrem iných náležitostí) je totiž ďalšou obligatórnou náležitosťou zmluvy, ktorá je uvedená pod písm. k/. Nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. k/, kde sa uvádza aj počet splátok. Obe tieto náležitosti teda nie je možné stotožniť a iný výklad než ten, že termín konečnej splatnosti úveru je potrebné určiť dátumovo, neprichádza do úvahy. Nepochybne tento údaj v predmetnej zmluve chýba. V zmluve však chýba aj ďalšia obligatórna náležitosť, ktorá je zakotvená pod písm. k/ vyššie citovaného zákonného ustanovenia, v zmysle ktorého v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Je potrebné zdôrazniť, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je totiž ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Uvedený právny záver o nutnosti rozlíšenia spomínaných splátok vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Trnave 9Co 401/2012 zo dňa 6. augusta 2013. Takisto v zmluve chýba údaj o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. V zmluve, v jej hlavičke je síce uvedená adresa žalobcu, nikde však nie je uvedené, že táto adresa je adresou, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Ani v úverových podmienkach nie je nikde uvedené, že adresa žalobcu alebo adresa predajcu je tou, na ktorej má spotrebiteľ právo uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Táto náležitosť tak v zmluve chýba.

26. Pre úplnosť súd poznamenáva, že je mu známe rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie č. C-42/15, ktorého predmetom bol návrh na začatie prejudiciálneho konania Okresného súdu Dunajská Streda o výklade smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere. Pri posudzovaní (ne)záväznosti uvedeného rozhodnutia pre v tomto konaní prejednávaný spor súd vychádzal z toho, že prejudiciálny rozsudok je spolu s výkladom alebo posúdením platnosti práva Únie, ktoré sa v ňom nachádzajú, záväzný pre vnútroštátny súd, ktorý podal prejudiciálnu otázku, ako aj pre súdy, ktoré budú rozhodovať v tej istej veci o opravných prostriedkoch. Pokiaľ sa týka smernice ako prameňa práva Únie, táto je záväzná pre každý členský štát, ktorému je určená a to vzhľadom na výsledok, ktorý sa má dosiahnuť, pričom sa voľba foriem a metód ponecháva vnútroštátnym orgánom. V uvedenom rozhodnutí súdny dvor okrem iného konštatuje, že ustanovenia čl. 10 ods. 2 písm. h/ a i/ smernice 2008/48/ES v spojení s jej článkom 22 ods. 1 bránia tomu, aby členský štát stanovil povinnosť ako náležitosť zmluvy uviesť amortizačnú tabuľku, čo je v rozpore s citovaným ustanovením § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Keďže je tu konflikt smernice a vnútroštátneho zákona, súd skúmal, či môže smernici priznať priamy alebo nepriamy účinok. V sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, smernica je priamo záväzná pre členský štát. V konkrétnom prípade súd nemôže smernici priznať ani nepriamy účinok, nakoľko nie je možný eurokonformný výklad citovaného ustanovenia zákona, keďže by ním súd prakticky nahradil/vypustil toto ustanovenie. Jednalo by sa o výklad contra legem a takýto postup je v rozpore s princípom právnej istoty.

27. V predmetnej zmluve chýbajú obligatórne náležitosti, čo spôsobuje dôsledok uvedený v § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. spočívajúci v tom, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

28. Súd zistil, že žalovaná čerpala pôžičku v sume 5.104,29 eur, pričom na splátkach uhradila za obdobie od 02.08.2013 do 26.04.2017 celkom sumu vo výške 5.273,27 eur. Vzhľadom na túto skutočnosť, ako aj na vyššie uvedené žaloba nie je dôvodná, nakoľko žalovaná na splátkach zaplatila viac ako čerpala

samotnú úverovú istinu. Súd preto žalobu v súlade s ustanovením § 9 ods. 1, 2 a § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s ustanovením § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka zamietol.

29. Ak nebolo priznané právo v žalovanej výške, nevznikol žalobcovi ani nárok na zaplatenie úroku z omeškania z tejto sumy a preto súd žalobu zamietol aj v časti požadovaného úroku z omeškania. Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

30. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalovaná bola v konaní plne úspešná, avšak si neuplatnila žiadne trovy konania, ani zo spisu žiadne nevyplývajú, súd jej náhradu trov konania ani nepriznal.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.